

porunca lui Hristos. Hristos nu ne-a spus să-i facem pe toți ca noi, nu ne-a spus să-i facem desăvârșiți pe alții, ci pe noi, pe noi, fiecareia dintre noi ne-a dat poruncă: *Fii voi desăvârșiți, precum Tatăl cereșc desăvârșit este*, dar față de alții a zis: *Să-i iubești ca pe tine însuși și ce dorești să-ți faci ție oamenilor fă și tu*. N-a mai vorbit despre desăvârșire. Dar ce dorim noi să ne facă oamenii? Să ne culce atunci când suntem obosiți, să ne dea de mâncare când ne e foame, să ne ierte că ne-am supărat, să tacă atunci când strigăm și așa

mai departe.

Nu asta dorim, până la urmă? Asta trebuie să facem și noi cu ceilalți, fără să le punem condiții. Adică să fim ca și cum n-am fi lângă celălalt, nu în sensul că să nu fim receptivi la nevoile lui, ci să nu-l strâmtorăm prin prezența noastră, să-i lăsăm libertatea lui, fiind gata să răspundem atunci când ne cheamă. E mult mai simplu, deși e foarte greu de făcut. Dar dacă nu poți... dar mai bine taci, asta e riscul dragostei - să faci ceva greșit.

Sursa: N\A.

PROGRAMUL LITURGIC

- **Marti:** 23 iunie / 18:00 – **Vecernia și Litia**
- **Miercuri:** 24 iunie / 08:00 – **Utrenia și Sfânta Liturghie**
→ *Nașterea Sf. Proroc Ioan Botezătorul*
- **Vineri:** 26 iunie / 18:00 – **Paraclisul Maicii Domnului**
- **Sâmbătă:** 27 iunie / 18:00 – **Vecernia**
- **Duminică:** 28 iunie
08:00 – **Utrenia și Sfânta Liturghie**
→ *Duminica a IV-a după Rusalii (Vindecarea slugii sutașului)*
→ *Aducerea moaștelor Sf. Mc. Doctori fără de arginți Chir și Ioan; Sf. Mc. Papias*
18:00 – **Vecernia și Litia**
→ *Sfinții Apostoli Petru și Pavel.*

Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

www.sfantul-ilie.ro

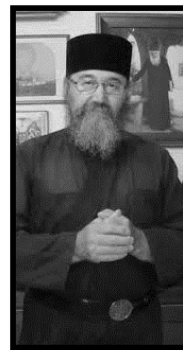

BULETINUL PAROHIEI SFÂNTUL ILIE HANUL COLȚEI

Cel care va răbda până în sfârșit, acela se va mântui.

(Matei 10, 22)

♦ Nr. 124 / 21 iunie 2015 ♦

**IEROMONAH
ATHANASIE MITILINEOS**

**DESPRE NESIMȚIREA
DUHOVNICEASCĂ**

Nesimțirea este o simțire omorâtă, atât a trupului cât și a duhului, care sfârșește în nesimțire, dintr-o boală și nepăsare îndelungată (Scara cap. XVII).

Știu faptele tale, că ai nume, că trăiești, dar ești mort (Apocalipsa 3, 1-2).

Simțurile trupesti, vătămarea și moartea lor.

Dacă vreodată constatăm că unul din simțurile noastre nu funcționează cum trebuie, ne neliniștim și alergăm la medic. Dacă, de pildă ochii noștri schimbă forma sau culoarea obiectelor sau urechile noastre nu pot percepe sunetele de joasă sau de înaltă intensitate, iarăși ne neliniștim și alergăm la medic. Dacă suntem în această stare, adică dacă simțurile noastre nu ne înștiințează foarte exact, ci se îmbolnăvesc, atunci vă dați seama că nu putem avea imaginea lumii noastre exterioare, nu ne putem adapta la ea. Dacă simțurile noastre, toate simțurile noastre, vederea, auzul,

mirosul, gustul și pipăitul au murit, atunci trupul, încă înainte de a se despărți de suflet, este considerat mort sau seamănă cu un trup mort. În acest caz spunem că omul nu mai este conștient sau a pierdut legătura cu mediul înconjurător. Trăiește, dar nu aude, nu vede, nu simte. Dacă simțurile îl părăsesc cu totul pe om, atunci spunem că omul acesta este un mort viu. Acestea privesc și se întâmplă cu simțurile noastre firești.

Simțurile duhovnicești.

Dar, așa cum știți, simțurile nu se referă numai la trup, ci ele privesc și sufletul. Are și sufletul simțurile sale și mai ales simțuri corespunzătoare cu cele ale trupului. Adică avem vedere duhovnicească, auzire duhovnicească, gust duhovnicesc și așa mai departe. Mai ales la simțurile duhovnicești se referă foarte des cuvântul lui Dumnezeu. Sfânta Scriptură ne vorbește în multe locuri despre ele. Despre vederea duhovnicească, de pildă, în Cartea Apocalipsei, în epistola către îngerul, episcopul Laodiceii, ne spune următoarele: *Te sfătuiesc să cumperi de la Mine... alifie de ochi ca să-ți ungi ochii și să vezi* (Apocalipsa 3, 18). Apoi Însuși Domnul îi mustră pe farisei și pe bătrânii poporului care nu vedeau, deși vedeau minunile făcute de El. Și spune acel cuvânt pricinuitor de uimire: *Spre judecată am venit în lumea aceasta, ca cei care nu văd să vadă, iar cei care văd să fie orbi* (Ioan 9, 39). Orbul mărturisește pe Iisus

Hristos că este Dumnezeu, în timp ce fariseii, bătrânii poporului și sinedriul, cei cu ochii deschiși orbesc conștient și de bună voie, orbesc și nesocotesc minunea.

La orbul cel din naștere, despre care evanghelistul Ioan prelungește cuvântul, ei insistă și-l întreabă: Tu ești cel ce ai fost orb care stăteai pe treptele templului? Apoi îi cheamă pe părinții lui și-i întreabă: Acesta este fiul vostru? După care îl întreabă iarăși pe el: Tu ești acela? De ce atâta neîncredere? Dar ei nu sunt neîncredători în privința orbului, ci nu vor să creadă în ceea ce a săvârșit Hristos, nu vor să-L recunoască pe Iisus Hristos. Așadar, pentru aceasta orbii văd și mărturisesc, iar cei cu ochii deschiși nu văd și tăgăduiesc.

Și despre auzire Domnul spune în repetate rânduri: Vedeți cum auziți. Luați aminte cum auziți. Căci auzul duhovnicesc nu este numai acela în care cuvintele lovesc în urechi și se formează înțelesurile lor în creier, după care acesta să prelucreze cuvintele ca înțelesuri. Ci auzul duhovnicesc este perceperea profundă a înțelesurilor pe care le-a prelucrat creierul.

Despre gust cuvântul lui Dumnezeu spune: *Gustați și vedeți că bun este Domnul* (Psalmi 33, 9). Adică veniți și gustați. Nu numai să vedeți, nu numai să auziți, ci să și gustați – gustul este ceva mai apropiat – și să cunoașteți din această gustare duhovnicească că

Dumnezeu este *bun*. Adică verificați și veți cunoaște că Dumnezeu este bun.

Lipsa simțurilor duhovnicești

Lipsa acestor simțiri duhovnicești duce, iubii mei, la acea jalnică stare pe care ne-o descrie Prorocul Isaia, la care se referă și Evanghelistul Ioan, a cărui proorocie s-a împlinit în Persoana lui Iisus Hristos. El spune: *Doamne, cine a crezut în ceea ce a auzit de la noi? Și brațul Domnului cui s-a descoperit? [...] Au orbit ochii lor și s-a împietrit inima lor, ca să nu vadă cu ochii și să nu înțeleagă cu inima și ca nu cumva să se întoarcă și Eu să-i vindec* (Isaia 53, 1). Jalnică stare este nesimțirea duhovnicească.

Prin urmare, putem spune că pe lângă nesimțirea trupească, adică lipsa funcționării normale a simțurilor trupești, avem și nesimțirea duhovnicească. Iar aceasta este o stare care nu numai că nu este deloc rară, ci, din păcate, foarte obișnuită, de multe ori într-o măsură foarte neliniștitoare.

Sursa: www.marturieathonita.ro

PĂRINTELE SAVATIE BAȘTOVOI

CUVÂNT DESPRE DRAGOSTE

Dragostea nu are nevoie de cuvinte multe. Dragostea este sau nu este. Cuvintele niciodată nu au atras dragostea și nu au convins-o să rămână, să știți, după cum nici tăcerea nu a alungat dragostea niciodată. Ba, dimpotrivă, multe cuvinte o golesc de frumusețea ei. O dragoste cu multe cuvinte este ca o femeie frumoasă machiată. Nu are nevoie de lucrul ăsta, pentru că asta îi arată că are neajunsuri. Nu trebuie să adăugăm nimic dragostei, trebuie să o ascultăm. Așa că riscul dragostei este s-o exploatăm la nivelul ăsta conceptual, așa... Să facem din ea o modă filosofică, pentru că vorbele multe despre un lucru care trebuie pur și simplu făcut devin o filosofie. Hristos nu a făcut filosofie despre dragoste. Hristos a spus: *lubește pe aproapele tău ca pe tine însuși*. Nu-i nici un fel de filosofie. *Ce doriți să vă facă vouă oamenii faceți și voi lor*. E foarte, foarte simplu. N-o să găsiți nicăieri cuvinte ascunse despre dragoste în Evanghelie, ieșite din gura lui Hristos. Toate sunt atât de simple, încât nimeni nu le mai poate uita după ce le-a auzit o dată, chiar fiind ateu sau de altă credință. Toți ateii știu că trebuie să iubești pe aproapele ca pe tine însuși. Nu poți să uiți asta. Asta trebuie să ținem minte. Asta e